

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 199/21/8807-54
EEČ: 2-66-1153-2023

Michalovce 12.06.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: sprenevera podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: živnostníčka
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: sprenevera podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako obchodná zástupkyňa vystupujúca pod obchodným menom XXXXX s miestom podnikania XXXXX, IČO: XXXXX na základe Zmluvy o obchodnom zastúpení č. 007 zo dňa 01.06.2017 uzatvorenej so spoločnosťami RXXXXX so sídlom XXXXX, XXXXX, IČO: XXXXX sa zaviazala okrem iného uzatvárať s tretími osobami objednávky na tovar, kde uvedené spoločnosti budú predávajúcimi a tretie osoby budú kupujúcimi, následne bola povinná úhrady (peňažné prostriedky, šeky alebo iné ceniny) prevzaté za spoločnosť XXXXX od tretích osôb odovzdať osobe poverenej spoločnosťou XXXXX na ich prevzatie, alebo vložiť na účet spoločnosti, kde v dobe od 03.02.2020 do 09.04.2020 prostredníctvom e-mailovej komunikácie nahlásila spoločnosti XXXXX prijatie úhrad od tretích osôb, ktoré od nich prevzala za účelom úhrad faktúr vystavených za tovar dodaný spoločnosťou XXXXX, avšak z jej strany k odovzdaniu týchto úhrad nedošlo, čím takto spoločnosti XXXXX spôsobila škodu v sume 18.819,92 €

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ, Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície XXXXX uznesením pod ČVS: XXXXX zo dňa 15.02.2021 odmietol vec podozrenia z prečinu podvod sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku.

Na podklade podanej sťažnosti ozn. spol. XXXXX, Košice, IČO. XXXXX podanú prostredníctvom splnomocnenca dňa 03.03.2021 bolo prokurátorom o sťažnosti rozhodnuté uznesením zo dňa 17.03.2021 podľa § § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ XXXXX, odboru kriminálnej polície, vydanom pod č. XXXXX dňa 08.04.2021 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to rozvedené v predmetnom rozhodnutí policajta.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ XXXXX, odboru kriminálnej polície zo dňa 30.08.2021 bolo XXXXX vznesené obvinenie pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Trestnej činnosti sa mala obvinená dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obvinená XXXXX pri výsluchu dňa 16.12.2021 uviedla, že pre spoločnosť RYBA Košice a spol. TAURIS s.r.o. XXXXX pracovala vo funkcii obchodného zástupcu odo dňa 01.06.2017 a ž do 23.06.2020, kedy ukončila svoju činnosť na základe dohody.

K spôsobu svojej práce uviedla, že zákazníci za prevzatie tovaru platili buď v hotovosti pri jeho prevzatí, alebo uhradili faktúry prostredníctvom účtov, resp.

18.03.2020 na ekonomické oddelenie. Následne dňa 09.04.2020 bol osobne v spoločnosti, pričom p. Lorincovou bola dotazovaná na tieto tri sumy, pričom jej povedala, že avízo ohľadom tých troch súm jej už zaslala dňa 18.03.2020, ale znovu jej avízo preposlala priamo v spoločnosti dňa 09.04.2020, a to na jej služobný mail.

Ďalej sa vyjadrila aj k sume 402,96 € zo spoločnosti XXXXX na ktorú zaslala avízo dňa 03.02.2020, pričom pri jej osobne návšteve spoločnosti dňa 29.04.2020 našla v prítomnosti p. Lorincovej, ňou napísaný doklad – papier na túto sumu na ekonomickom oddelení, ktorý zaslala spolu s finančnou hotovosťou dňa 07.02.2020 poštovne, po tom, čo vyzvala účtovníčky, aby prekontrolovali došlé doklady.

Z predloženej evidencie vstupov motorových vozidiel do areálu spoločnosti je zrejmé, že v dňoch 24.03.2020 a 31.03.2020 bola skutočne v areály spoločnosti, kde skutočne odovzdala hotovosť a stravné lístky osobne.

Tvrdenie p. XXXXX, že dňa 24.04.2020 mala osobne doručiť do areálu spoločnosti hotovosť a stravné lístky, sa nezakladá na pravde, pretože v ten deň v areály spoločnosti nebola. Túto hotovosť, čo označila p. XXXXX im doručila osobne ešte v deň 09.04.2020.

Celý tento stav vznikol na strane poškodenej spoločnosti XXXXX a to nepresnou evidenciou tržieb a došlých poštových a osobne doručených zásielok, ktoré obsahovali finančné prostriedky, ako aj stravné lístky, o čom svedčí aj doklad ňou napísaný na sumu 420,96 €, ako aj avízo, ktoré im zaslala prvotne dňa 18.03.2020 a následne aj dňa 09.04.2020, a rovnako aj p. XXXXX nesprávne zapísaný dátum odovzdania ňou donesenej hotovosti a stravných lístkov, ktoré osobne doniesla dňa 09.04.2020 a p. Lorincovou boli zaevidované až dňa 24.04.2020. Tiež v evidencii p. XXXXX chýba poštová obálka, ktorú im zaslala dňa 14.01.2020, o čom doložila fotokópiu podacieho lístka.

Dodala, že obsah obálok s jednotlivými sumami a odberateľmi začala spoločnosť kontrolovať a zaznamenávať do svojej evidencie až dňa 28.04.2020, teda do tohto dátumu p. XXXXX žiadnym spôsobom neevidovala obsah obálok ohľadom súm a odberateľov.

Ak spoločnosti XXXXX vznikla nejaká škoda, tak jedine nesprávnou evidenciou zo strany zamestnancov tejto spoločnosti.

Obvinená bola vypočutá aj dňa 16.08.2022 kedy uviedla, že ona osobne nikdy nežiadala na vydávaní nejakého potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov, resp. stravných lístkov zo strany poškodenej spoločnosti, a to z dôvodu, že takýto systém bol zaužívaný. Rešpektovala skutočnosť, že na prepočítanie stravných lístkov a hotovosti p. XXXXX potrebovala veľa času, načo nebol čas a niekedy sa stalo, že p. XXXXX ani nebola prítomná.

Obvinená bola vypočutá aj dňa 06.12.2022 kedy po vrátení veci na došetrenie prokurátorom, aby sa vyjadrila resp. preukázala listinnými dôkazmi kedy zaslala avíza o prijatí platieb a kedy následne zaslala peniaze a ceniny (či už poštou alebo osobne) od obchodných partnerov a to nasledovne:

XXXXX

obvinená uviedla, že avízami o prijatí platieb formou e-mailovej komunikácie už nedisponuje. Zároveň však uviedla, že má svoju internú evidenciu, ktorú si viedla sama, keď ešte pre spoločnosť pracovala. Túto chce doložiť vyšetrovateľovi PZ neskôr.

K veci bol vypočutý sv. – pošk. XXXXX, člen predstavenstva spoločnosti XXXXX, ktorý dňa 26.01.2022 uviedol, že obvinená mala na starosť zákazníkov v období rokov 2017 až 2020, kde v rámci svojej činnosti bola oprávnená preberať hotovostné úhrady od zákazníkov v mene spoločnosti XXXXX pričom on ju osobne spoznal až pri riešení problému v roku 2020. K detailom toho, čo sa kladie za vinu obvinenej je oprávnená sa vyjadriť p. XXXXX.

Úhrady od obchodných zástupcov, teda aj od obvinenej, preberala p. XXXXX, resp. niekto, kto ju zastupoval.

Dodal, že obvinená mala podobné finančné nezrovnalosti aj v roku 2019 a to v sume 21.607 €.

Za poškodeného sa pripája k trestnému stíhaniu a žiada náhradu škody vo výške 18.819,92 €.

Dodal, že po prevalení celej záležitosti bolo jedno stretnutie s obvinenou a to za účasti XXXXX, vtedajšieho riaditeľa spoločnosti XXXXX Cieľom bolo vypočúť si vysvetlenie situácie od obvinenej a vyhnúť sa zbytočným komplikáciám a súdnym sporom. Na záver uviedol, že spol. XXXXX bola auditovaná externou spoločnosťou a takýto problém sa vyskytol jedine s p. XXXXX, a to opakovane. Obvinená podľa evidencie prevzala peniaze od zákazníkov, ale spoločnosti neuhradila.

K veci bola vypočutá sv. XXXXX, ktorá dňa 27.01.2022 uviedla, že pracovala a aj pracuje pre spoločnosť XXXXX na pozícii účtovník – pokladník, kde mala na starosti hotovosť a stravné lístky, ktoré preberala od obchodných zástupcov.

Obchodný zástupca najprv poslal avízo o vybratí hotovosti alebo lístkov a potom tieto lístky a hotovosť buď poslal v ceninovej obálke poštou, alebo ich priniesol osobne. Toto mal urobiť zástupca do 7 dní od ich prevzatia. Takmer všetci obchodní zástupcovia to plnili, okrem p. XXXXX. Obvinená posielala tieto úhrady po určitých častiach a niektoré úhrady poslala až do dvoch mesiacov.

Obvinená posielala svoje úhrady poštou alebo ich doniesla osobne. Ona si zapísala každú jej donášku a buď v deň alebo na druhý deň to spracovala. Predchádzalo tomu jej avízo.

Problém s p. XXXXX vznikol za obdobie od 03.02.2020 do 09.04.2020. V mesiaci marec ju upozornila, že má vysoký dlh voči spoločnosti. Toto nahlásila aj svojej nadriadenej, p. XXXXX a potom už nastala zmena, že už sa neposielali avíza o úhradách, ale už museli nosiť osobne vybrané šeky a hotovosť, a už sa to rovno pred obchodným zástupcom začalo spracovávať.

Ona jej avízo priložila k príjmovému dokladu a potom tu čiastku, ktorá vyšla na príjmovom doklade za tie úhrady, naučtovala ako pohľadávku obchodného zástupcu a čakala, malo to byť do siedmich dní, na tú hotovosť alebo šeky, ktoré doniesli osobne alebo zaslali ceninovou obálkou, kde pri tej hotovosti alebo šeku boli na papieroch uvedené faktúry aj partner, z ktorého už túto pohľadávku voči obchodnému zástupcovi ponížila.

Na uvedené svedkyňa odpovedala tak, že obvinená stále poslala avízo, čo vybrala. Potom sa na základe toho zaúčtovali tieto úhrady a ponížili sa pohľadávky daného partnera voči poškodenej spoločnosti. Až po určitom čase prišla svedkyňa v ceninových obálkach *nejaká úhrada*, ale nevie z akého avíza. Ona to vedela podľa dokladov obvinenej, ktoré boli pri danej hotovosti. Úhrady, ktoré poslala obvinená v ceninovej obálke boli rozdelené v sáčku a v tom sáčku bola doložená listina, ku ktorému patrí tá daná hotovosť alebo lístky. Takéto listiny vystavila pani XXXXX. Ona ten sáčok už len otvorila a vedela k čomu to má priradiť.

Svedkyňa už všetko doložila do spisu, nič viac už nemá.

Ku konkrétnym zásielkam doložila znova listinné materiály, ktoré sa týkajú úhrad v daných ceninových obálkach. Na každej listine je uvedené číslo zásielky, vyznačená úhrada, ktorú obvinená v danej obálke poslala. To čo je tam nie je zvýraznené, to obvinená nahlásila, že vybrala, ale v danej ceninovej obálke to neposlala.

Ďalej uviedla, že pri zásielke XXXXX urobila chybu a to takú, že pri OZ 216 zapísala zlú sumu lístkov 4.911,66 €, ale malo byť uvedené 3.326,90 €.

Svedkyňa tiež doložila do spisu aj zoznam, ručne písaný zoznam, s podacími číslami, ktorý ako uviedla už v spise je. Nevie uviesť kedy vytvorila tento zoznam.

K zásielke zo dňa 14.01.2020 uviedla, že nevie čo obsahom tejto zásielky, keďže spojila 2 obálky a zrákala ich. Až potom keď jej prišlo z pošty, že ju ona osobne prevzala, tak až vtedy začala konkretizovať sumy v daných obálkach, čo jej kedy koľko prišli a pri obálke s číslom XXXXX má celkovú sumu vyše 7.000 €, čo naznačuje, že sú tam 2 obálky zrátané.

Dňa 25.03.2022 bol vo veci vypočutý sv. XXXXX, ktorý pôsobil ako riaditeľ spol. XXXXX do mája 2021. Do jeho kompetencie patrilo aj riadenie obchodných zástupcov spoločnosti. Svedok okrem iného uviedol, že Slovenská pošta im asi v roku 2019 dokázala na vybratých poštách odoberať vybrané peňažné prostriedky alebo ceniny do špeciálnych obálok s poistením. Každá obálka mala svoj EAN kód a obálky boli pridelené obchodným zástupcom s jednotlivými číslami. Pravidelne na týždennej báze boli obchodní zástupcovia informovaní prostredníctvom svojich ASM managerov o stave pohľadávok. Vedúca účtarne p. Nakatová upozorňovala, že p. XXXXX ako pokladníčka v spoločnosti XXXXX ju upozornila, že u p. XXXXX je vyšší schodok v SALDO konte. Napriek zmene metodiky u p. XXXXX bolo stále SALDO a preto sa rozhodli s ňou stretnúť. Na stretnutí bol on, p. XXXXX, p. XXXXX a p. XXXXX. Vtedy p. XXXXX požiadala o kontrolu s p. Lorincovou skontrolovali jej schodok na základe všetkých dostupných dokladov a informácií. Po nejakom čase, po kontrole došlo k tomu, že tieto peniaze na účet neprišli a preto sa rozhodli s p. XXXXX stretnúť s p. XXXXX ešte raz. Bolo jej navrhnuté, že ak si prizná chybu, bude jej umožnené to splatiť v splátkach, pričom p. XXXXX to odmietla. Obvinená uviedla, že chyba nastala na ekonomickom oddelení. Toto sa ale prešetrilo a zistilo sa, že chyba tam nastať nemohla ale nastala na strane p. Hesekovej. Až po tomto všetkom podali na p. XXXXX trestné oznámenie zo sprenevery.

K veci vypovedal sv. XXXXX, ktorý dňa 18.03.2022 uviedol, že až do roku 2021 pracoval v spoločnosti RYBA Košice, s.r.o. vo funkcii obchodného zástupcu. Obvinenú pozná z práce, keďže sa stretávali, nakoľko pracovala na rovnakej pozícii ako on.

Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, z ktorých vyplynula zmena stavu, resp. zmena skutočností, za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je *nepochybné*, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Otázku „nepochybnosti“ je nutné vykladať aj v nadväznosti základných zásad trestného konania a to najmä na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku nemožno v žiadnom prípade vyvodit' záver, že na zastavenie trestného stíhanie je nutná nepochybná negatívna istota, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. „Nepochybnosť“ uvedenú v § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku, teda tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť, ale ide o nepochybnosť relatívnu, t.j. relatívnu istotu, čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie len potiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, nedáva logický zmysel. Teda prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku aj vtedy, ak o skutkovom stave sú určité pochybnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, avšak po ich náležitom vyhodnotení a v spojitosti aj s inými dôkazmi, ide o pochybnosti, ktoré už nemožno považovať za logické, rozumné, či dôvodné.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že nikto nemôže dospieť k absolútne istému poznaniu o existencii, či neexistencii nejasného nejakého skutkového stavu a vždy sú a budú mysliteľné možnosti, že rozhodné skutočnosti nenastali alebo nastali inak. Preto v ľudskom živote platí vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý vzniká pri starostlivom využití dostupných prostriedkov poznania a možno ho preto považovať za pravdu.

V celom trestnom konaní, teda aj v prípravnom konaní, sa za pravdu považuje to, čo bolo dokázané s určitým vyšším stupňom pravdepodobnosti, čo však vôbec neznamená, že to aj pravdivé musí byť, respektíve, že to čo vyplýva z dôkazov ako logické a pravdepodobné, musí byť naozaj aj v súlade so skutkovým dejom, tak ako sa v minulosti odohral.

Na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku postačuje teda len dostatočne odôvodnené pravdepodobné zistenie založené na starostlivom uvážení všetkých skutočností a na náležitom vyhodnotení všetkých dôkazov.

Z vykonaného vyšetrovania a z dôkazov zhromaždených vo vyšetrovacom spisu som dospel k záveru, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Uvedený záver plynie najmä zo skutočností, ktoré sa pokúsili orgány činné v trestnom konaní ozrejmiť, čoho dôkazom bolo aj vrátenie veci na doplnenie vyšetrovania dňa 25.07.2022, 14.11.2022, 09.01.2023 a 22.03.2023, avšak ani napriek tomu nebolo možné s určitosťou hraničiacou s istotou vysloviť, že sa stal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Je pravdepodobné, že k určitému konania došlo, aj keď existuje dôvodná pochybnosť o tom, že k takému, aké je popísané v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

V podstate celé trestné konania bolo vedené ako tvrdenie poškodenej spoločnosti voči tvrdeniu obvinenej. Obvinená počas celého trestné konania vinu nepriznala. Vinu dokonca odmietala už skôr, počas rozhovorov s vedením spoločnosti pred podaním trestného oznámenia. Obvinená od počiatku poukazovala na zlé vedenie došej evidencie obsahu ceninových obálok, resp. poukazovala na skutočnosť, že poškodená spoločnosť nevedla evidenciu obsahu došlých obálok a preto nie je možné preukázať tvrdenia poškodeného, že v došlých obálkach nebola hotovosť resp. stravné lístky tak ako to tvrdí poškodená spoločnosť.

Tvrdenia obvinenej o nedôslednom vedení došlých zásielok boli v podstate preukázané aj vyjadrením samotnej sv. XXXXX zamestnanej v poškodenej spoločnosti, ktorá mala na starosti obvinenú a jej došlú poštu v ceninových obálkach a ktorá pri svojom výsluchu dňa 27.01.2022 na č.l. 609 uviedla okrem iného, že: „.....kde pri tej hotovosti alebo šekoch, boli na papieri uvedené faktúry aj partner, z ktorého som už túto pohľadávku voči obchodnému zástupcovi ponížila.“, pričom pri svojom ďalšom výsluchu dňa 25.04.2023, aby sa vyjadrila na základe čoho priradila došlé platby (hotovosť a lístky) k jednotlivým zásielkam (tak ako je to uvedené v tabuľke na č.l. 1450 a 1451 na ľavej strane), aby doložila *papiere*, na ktorých boli uvedené faktúry aj partner a ktoré boli súčasťou ceninovej obálky s hotovosťou a šekoch k uvedeným zásielkam s podacím číslom ako vyššie uvedené, tak uviedla, že už všetko doložila do spisu, nič viac už nemá.

K uvedenému je nutné dodať, že čo sa týka papierov, ktoré už mala svedkyňa odovzdať do spisu vyšetrovateľovi PZ, tak v spise sa nachádza jedine papier na č.l. 391 (subjekt XXXXX a suma 37,79 €), na č.l. 443 (subjekt XXXXX a suma 158,75 €), na č.l. 468 (subjekt XXXXX a suma 343,15 €) a na č.l. 530 (subjekt CFT group a suma 420,96 €). Papier na č.l. 530 však samotná sv. Lorincová spochybňuje, kde uviedla, že tento tam vložila obvinená pri osobnej návšteve.

Ak svedkyňa tvrdí, že všetko už doložila do spisu a nič už nemá, tak na základe uvedeného možno jednoznačne uviesť, že nie je možné preukázať tvrdenia poškodenej spoločnosti a sv. XXXXX, že na základe týchto papierov pridelovala prijaté platby k jednotlivým subjektom na základe prijatých avíz od obvinenej, nakoľko tieto sa v spise nenachádzajú a na výzvu vyšetrovateľa PZ, aby ich predložila, tak neurobila a odvolala sa na to, čo už do spisu doložila.

Samotná svedkyňa priznala niekoľko pochybení pri evidencii prijatých poštových zásielok od obvinenej, čo bolo objektívne preukázané, čo v podstate svedčí o pochybnostiach v systéme evidencie prijatých úhrad od obchodných zástupcov.

V neposlednom rade poukazujem aj na výpoveď sv. XXXXX, ktorá okrem iného uviedla, že potom to už riešili s p. XXXXX a po danom probléme už nastala zmena metodiky odovzdávania a účtovania cenín. Obchodný zástupca to musí nosiť

osobne a musí počkať, kým sa to neprepočíta a až následne sa mu vystaví doklad z registračnej pokladne.

Čiže je zrejmé, že aj samotná spoločnosť priznala chyby v metodike evidencie prijatých platieb a po probléme, ktorý vznikol u obvinenej prijala zmenu metodiky odovzdávania a účtovania cenín.

Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj vo výpovedi sv. Lorincovej, ktorá uviedla, že po probléme s p. XXXXX už nastala zmena, že už sa neposielali avíza o úhradách, ale už museli nosiť osobne vybraté šeky a hotovosť, a už sa to rovno pred obchodným zástupcom začalo spracovávať.

Taktiež poukazujem na skutočnosť, že aj zo samotného znaleckého posudku znalkyne XXXXX v odbere ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo č. 20/2022 vyplýva, že sa jedná len o tvrdenia poškodenej spoločnosti voči tvrdeniam obvinenej, ktoré nie je možné objektívne preukázať žiadnym ďalším dôkazom. .

Za nie menej podstatnú skutočnosť považujem aj vyjadrenie sv. XXXXX pri poslednom výsluchu kedy priznala, že v prípade podlžnosti obvinenej v roku 2019 sa v spise nachádza emailová komunikácia, no nie je zrejmé, prečo sa v spise nenachádza aj komunikácia za nezrovnalosti v roku 2020. Na tieto skutočnosti svedkyňa uviedla, že komunikovali v rámci dobrých vzťahov osobne alebo telefonicky.

Výpovede sv. XXXXX vnášajú do celej trestnej veci pochybnosti, na základe ktorých nie je možné v danom prípade postupovať v zmysle § 234 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti.

Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V tomto odseku je upravená zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci. Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Trestný poriadok upúšťa od zásady objektívnej pravdy, ktorú upravoval predchádzajúci Trestný poriadok. Jej podstatou bolo zistenie skutočného stavu veci, čo vychádzalo z materialistického poňatia zistiteľnosti objektívnej pravdy. Táto zásada zahŕňa zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti (označuje sa aj ako vyhľadávacia zásada), právo strán obstarávať dôkazy, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a

vykonávaníu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov uvedenou v odseku 1, keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bude vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo). Z toho vyplýva, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samo zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili. Dôvodnú pochybnosť Trestný poriadok nedefinuje. Podľa teoretických výkladov treba ňou chápať takú pochybnosť, ktorá spôsobuje, že orgán, ktorý rozhoduje vo veci na základe starostlivého a nestranného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov, by bol taký nerozhodný, že by nemohol urobiť záver, že skutočnosť naplňajúca znak trestného činu sa stala, t.j. nezískal vnútorné presvedčenie o vine obvineného. V rozpore so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci by bol postup orgánu činného v trestnom konaní, ktorý by v prípravnom konaní pod vplyvom nesprávnej aplikácie zásady in dubio pro reo nevykonal časť dôkazov významných pre zistenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska zákonných znakov trestného činu s tým, že skutočnosti, na objasnenie ktorých mali smerovať nevykonané dôkazy, prokurátor následne v podanej obžalobe neuplatnil. Trestný poriadok ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona vyjadreným v ustanovení § 1 a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

K tomu sa následne viaže úprava jedného z dôvodov zrušenia rozsudku odvolacím súdom, keď podľa ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno c) Tr. poriadku odvolací súd zruší rozsudok súdu prvého stupňa, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V tomto odseku je upravená zásada voľného hodnotenia dôkazov. V prípade tejto zásady nedochádza k podstatným zmenám oproti predchádzajúcej právnej úprave. Táto zásada je teoreticky rozpracovaná a podrobne vysvetlená v judikatúre. Trestný poriadok pri tejto zásade upravuje jedno nóvum, keďže zákon prostredníctvom dikcie "hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom" kladie dôraz na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom

jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgán činný v trestnom konaní a najmä súd však nesmú pri rozhodovaní prihliadnuť na dôkaz získaný donútením alebo hrozbou takého donútenia okrem prípadu, že sa taký dôkaz použije proti osobe, ktorá donútenie alebo jeho hrozbu pri získaní dôkazu použila. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V súlade s tým Trestný poriadok ustanovuje, že súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovел návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Uvedené platí obdobne aj pre odôvodnenie uznesenia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatňuje vo všetkých štádiách trestného konania a vzťahuje sa nielen na súd, ale aj na orgány činné v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní, resp. v konaní o sťažnosti, a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov treba spomenúť aj skutočnosť, že určitý vplyv na myšlienkový postup pri posudzovaní a hodnotení dôkazov môžu mať aj životné skúsenosti sudcu, prokurátora, jeho životné postoje a zmýšľanie.

Po preskúmaní spisového materiálu jednotlivo a vo vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvinenej XXXXX som podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ján Jozef
námestník okresnej prokurátorky